தத்துவவிவேசினி

இந்துசுவக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

VOL. V.—No. 43.] MADRAS:—SUNDAY OCTOBER, 24, 286. A. S. [MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

உபகாரசிந்தை.

அமெரிக்காதேசத்திலுள்ள கர்னல் இங்கர்சா லென்பவர் சிலநாளுக்குமுன்னே நீராவிவண்டித் தொடரில் ஏறிச்செல்லுகையில், அதேவண்டியிலிருந்த ஓரம்மாள் தன் குழந்தை அழுதுகொண்டு என்னசமாதானஞ் செய்துங்கேளாது, பிடிவாதமாய் ரொஷ்டுசெய்வதினால் வேஷ்டைபடைவதைக்கண்டு சகிக்காதவராய், அந்தக்குழந்தையை ஏந்திக்கொண்டு பலவேடிக்கைகாட்டி சமாதானஞ்செய்து உல்லாசப் படுத்திக்கொண்டிருக்க, அந்தக்குழந்தைஅலுப்பினால் அவர்மடியிலேதானே தூங்கிவிட்டது. அந்தம்மாளும் அக்குழந்தையால் நெடுநேரம் அலுப்புற்றதினால் உட்கார்ந்தபடியே உறக்கமுற்று நித்திரை போயினள். சுமார் இரண்டுமணிநேரத்திற்குப்பின்பு அவர் அக்குழந்தையை அந்தம்மாளிடத்திற்கொடுத்தார். சில அறிவிலிகள் நாஸ்திகருக்கு நற்சிந்தையிராதென்றுநினைப்பது பிசகென்பதற்கு இதுவும் ஓர்த்தாட்சி.

அபிமானிக் கோர்மொழி.

சென்னையிலே பிரசுரமாகிவரும் அபிமான பத்திரிகையொன்றில் நிகழும் அக்டோபர் ௴ 9வ வெளியாகிய சஞ்சிகையிலே "சென்னையில் நாத்திகர் சந்தேகிகளாயினது" என்னும் வாக்கியத்தை முதலாகவுடைய மாறுவாசகங்கள் பொருமைப் பூர்வகமாகவோ அல்லது மதிமோசமாகவோ கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைக்கண்ணுற்றயாம் முனனர்சந்தோஷமடைந்து பின்னர் பரிதாபமுமுற்றோம். எப்படியெனில் "பொருமைக்காரனுக்குப் புத்திசூன்யம்" என்னும் பழமொழிபலித்ததேயென்று சந்தோஷமும், மதிமோசத்தாலே மாறுபொருள் கொண்டு களிக்கும் அறப சந்தோஷிகளும் ஓர்பத்திரிகாதிகாரிகளாக நமக்குநடுவில் வசிக்கின்றார்களே யென்றுவிசனமும்அடைந்தோம். நாஸ்திஎன்னும் சொல்லிற்குஇல்லையென்பதுபொருள். "இல்லை" என்பதுமறைமொழியே யல்லாமல் **படுமொழி** யன்றாம். மறைமொழிமுன்கூறப்பட்ட ஒன்றைக் குற்றங்காட்டி மறுக்கும்படி மொழிகிறமொழி. படுமொழி அவ்வாறுமறுக்கப்படுதற்கு இலக்காகமுன்னெழுமொழி. ஆதலால் மறைமொழி குற்றமுடைய படுமொழியைத் தொடர்ந்தே நிகழும். எனவே படுமொழியில்லாதவிடத்தும் படுமொழிகுற்றமற்றதாயுள்ளவிடத்தும், படுமொழிபொருள்படாவிடத்தும் மறைமொழி நிகழாது. இதுவேநியாய சாத்திரதத்துவம். இந்தநியாயசூத்திரம் அபிமானியாகிய நமதுபத்திராதிபருக்கு விளங்குமோவிளங்காதோவென்னும் சந்தேகம் எம்முள்நிகழ்கின்றமையால் இதனை உதாகரணித்துங்காட்டுவோம்.

1. "உருவம் அருவம் உருவருவம் ஆகியமூன்று லக்ஷணங்களையும்உடையவர் "**கடவுள்**" என்று பரஸ்பர விரோதலக்ஷணங்களைக் கற்பித்துச்சொல்வது (குற்றமுடைய **படுமொழி**வாய்பாடு) ஏனெனில்கடவுள்உருவமாயுள்ளபோது அவரை அரூபியென்றாவது ரூபாரூபியென்றாவது சொல்லுதல்கூடாது—ரூபத்திற்கு அரூபம்நேர்விரோதமாதலால்.

2. மேற்சொன்ன கடவுளிலக்கண பரஸ்பரவிரோதத்தைச் சுட்டி அத்தகைய கடவுள்இல்லையென்பது (மறைமொழிவாய்பாடு)

3. யாதொரு லக்ஷணத்தையுங்கூறாமல் மதோன்மத்தமாய்க் **கடவுள்**உண்டுஎன்றுமாத்திரம் சொன்னால் கேட்பானுக்கு அக்கடவுள் மண்ணோ மசிரோ வேறுயாதோவென விளங்காமையால், அதைமறுப்பது சாத்தியமல்லவெனக்கருதி அப்படிவிளக்கமற்றபொருள் உண்டோயில்லையோவெனச்சந்தேகித்தல் (மறைமொழியில்லாவாய்பாடு) ஏனெனில் தெரியாததை மறுப்பது நியாயமல்லவாதலால்.

4. பளுவாய் த்ரணமாய் உருச்சக்கூடாததாய் தூலமாய் உள்ளது கல் என்பது (மறைமொழியில்லாப் படுமொழி) ஏனெனின் இவ்விலக்கணங்கள் மறுக்கக்கூடாத தத்துவசூத்திரமாயிருக்கின்றமையால் மேலேகுறித்த நாலுவகுப்பில் ஆஸ்திகர் முதலாவதின்படி சொல்லின் நாஸ்திகர் மறுப்பர். மூன்றாவதின்படி சொல்லில் சந்தேகிப்பர். நாலாவதின்படி சொல்லின்சம்மதிப்பர். இப்படியே ஆஸ்திகர் கூறும்வாக்கிய சந்தர்ப்பத்தையொட்டி நாஸ்திகர்விடை விடுக்கின்றமையால் அவர்கள் முன்னே மறுத்தார்கள், பின்னே சந்தேகிக்கின்றார்கள், இனிநம்புவார்கள் என்று தம்வாயைத்தாமே மென்று ருசிபார்ப்பதுபோல் சூத்திரம்பேசி அற்பசந்தோஷிகளெனப் பெயரெடுப்பது புத்திமயக்கம்.

நாஸ்திகநாசம் எப்படி ?

நாஸ்திகரே, உங்களுடையகொள்கையின்படி நல்வினை தீவினைகளின்பயனாகிய சுகதுக்கமும், வினைகளைச் செய்பவனாகிய சீவனுக்கு அவ்வினைகளின்பயனைக்கொடுப்பவனாகிய சிவனும்இல்லையாயின் திருடனையும் விபசாரம்புரிபவனையும் (அரசன்அறியாவிடத்து) தெண்டிப்பார்யாவர் ? என்றுவினாவும் அபிமானி, எமதுவிடை உயர்திணையாகவேயிருக்கவேண்டுமென்று தமது அபிமானவினாவினாலேயே குறிப்பிக்கின்றார். இப்படி உயர்திணையை விரும்பிக்கேட்டவர்தெண்டனையாது ? அல்லது தெண்டிப்பதுஎது ? என்று ஏன்கேட்கப்படாது ? இங்ஙனம் கேட்டமையால் திருடனைத்திருடச் செய்வதும், காமியைவிபசரிக்கச செய்வதும்யாவர்? என்றுநாம்கேட்பதற்கும் இடமுண்டே ; அவ்வவர் புத்தியீனத்தால் செய்கின்றார்களெனின், அவ்வவர்புத்திவிசேடத்தால் செய்யாமல் தெண்டித்துக்கொள்கின்றார்களென்போம். இங்ஙனம் வினாவியதனால் இவர்கருத்து குற்றவாளிகளைத் தெண்டித்து நீதியை நிலைநாட்டவல்ல ஓர்கர்த்தா இருத்தல்வேண்டுமென்பதாகின்றது. ஆகவே அக்கர்த்தா மனிதரைப்போல அபூரணக்கியானமுடையவராகவேனும் ஒன்றிருத்தல் வேண்டும் அல்லது மனிதரின்விசேடித்தபூரணக்கியானமுடையவராகவேனும் ஒன்றிருததல்வேண்டும். மனிதரைப்போலஅபூரணக்கியானமுடையவரேல்அவருக்குத்திருடனைத்திருடனென்று அவன் திருடுவதற்குமுன் தெளிதல்கூடாது.கூடாதபோதுதிருடனைத் திருடுவதற்குமுன்திருடவொட்டாமல் தடுத்தலுங்கூடாது; இப்படி மனிதரைப்போல அபூரணமுடையகர்த்தாவை மனிதர் சமமாகப்பாவிக்கத்தக்கவரேயல்லாமல் மேன்மையாகக்கோடிக்கப்பாலாரல்லர். இத்தகைய கர்த்தாவுக்கும் அரசனுக்கும் யாதொருபேதமுமே கிடையாது. அக்கர்த்தா மனிதரின் விசேடித்த பூரணக்கியானமுடையவரேல், அவர் திருடன்திருடுவதற்குமுன் அவனையின்னானென்று தெரிந்துகொள்வர். தெரிந்துகொண்டால் அவன்திருடியபின் அவனைத்தெண்டிப்பதைக்காட்டினும் அவனைத்திருடவொட்டாமலே தடுப்பர். வருமுன் காப்பது கியானவிசேஷமா? வந்தபின்காப்பது கியானவிசேஷமா ? புத்திசாலியாகிய ஓர்மனிதனுமல்லவோ கிணத்தருகேதவழும் தன்குழவியை விழுந்

தபின் பரிகாரந்தேடிக்கொள்வோமென்றிராமல் விழுமுன்தூக்கிக்கொள்கிருன். இப்படி அற்பமனிதனுக்குள்ளயோசனையுமில்லாமல் திருடிவிட்டபிறகும் விபசாரம்புரிந்துவிட்டபிறகும் தெண்டிக்கும் மனிதரினுங் கடையாயகர்த்தனையா நமதுநீதிநிலைக்கஅனுமானித்துக்கொள்வது ? பளா ! பளா !! நன்று ! நன்று !! இத்தியாதி நியாயங்களால் நாம் அபிமானிகளாயிராமல மானிகளாயிருப்பின் தீவினையாளரைத் தெண்டிக்க ஓர்கர்த்தா இருத்தல்வேண்டுமென்று அனுமானத்தால் வருவித்துக்கொள்ள நாணுவோம்.

ஓ அபிமானியே ; நீதிநிலைக்க ஆஸ்திகமா காரணம்? ஆஸ்திகம் காரணமேல், நாளொன்றுக்குப் பலஜில்லாக்களிலுள்ள கோர்ட்டு கச்சேரிகளில் கோடிகோடியாய்ப் பொய்ச்சான்று சொல்வோரும், களவெடுப்போரும், விபசாரம்புரிவோரும், நம்பிக்கைதுரோகம் செய்வோரும் வழக்கோரம்சொல்வோரும் ஆஸ்திகரா நாஸ்திகரா? இவர்களெல்லாம் நாஸ்திகரோயெனின், தற்காலம் இவ்விந்துதேசத்திலே சுமார் சில நூற்றுக்கணக்கான சுவஞானசங்கத்தினர் மத்தியிலே நிலைபெற்ற நாஸ்திகத்தை உலகமெங்கும் கோடிகோடியாய்ப் பெருக்கிவிட்ட நீயா நாஸ்திக நாசஞ் செய்பவல்லை ! நன்று, நன்று!! பெருமாளென்னும் பெயரையிகழ்ந்து பெரிய பெருமா ளாகிவிட்டையே ; மண்டோதரியையும் தாருகாவன ரிஷிபத்தினிகளையும் கற்பழித்து விபசாரம்புரிந்த உனது சிவன் ஆஸ்திகனு நாஸ்திகனு ? ஆயிரமாயிரமாகிய கோபிகாஸ்திரீகளைக் கற்பழித்து விபசாரம்புரிந்த கிருஷ்ணன் ஆஸ்திகனு, நாஸ்திகனு ? அண்ணுமலையின் முடியைக்கண்டுவிட்டேனென்று பொய்சொன்ன பிரமன் ஆஸ்திகனு, நாஸ்திகனு? அய்யோ: முன்னுக்குப்போய் மூக்கறுபட்ட அபிமானியே ! அடிக்கப்போய் அடிபட்டுக்கொண்ட அபிமானியே; இனியேனும் அக்கினிமலைமேல் கருப்பூர பாணப்பிரயோகஞ் செய்து நாணடையாமல் வாயடங்கி மானியாய் வாழுக்கடவை.

புு—மு—நா.

ஒரேவிஷயத்தைப்பற்றி இராயப்பேட்டை நேசரும், A. M. என்பவரும், A. P. M. என்பவரும் எழுதியிருப்பனவற்றை ஒன்ருய்த்திரட்டி ஒரேமுகமாகப் பிரசுரிக்கப்பட்ட

ஆரியமதப்பிரசங்கவிளக்கம்.

பேயாடிபத்தர்குழாம்.

நிகழும்அக்டோபர்மாதம் 3ம் திகதி ஆதிவாரம் மாலை செங்கான்கடை அருணுசலீஸ்வரன்வசந்தமண்டபத்தினருகேஆப்தரொருவரைக்காண இரண்டுநண்பர்களுடன் சென்றிருந்தேன். நான்தேடிச்சென்றவர் அவரதுஇல்லின்கண் இல்லாது ஷைமண்டபத்தின்கண் நிகழும் உபந்நியாசத்திற்குச் சென்றிருப்பதாக செவிமடுத்து ஆங்குசென்றனம். அவ்விடம் பிரசங்கம் முடிவெய்திய தருணமாகவும், ஸ்ரீமான் பாலசுந்தரமுதலியாரவர்கள் பிரசங்கம் துரிதத்தில் முடிந்ததின் காரணமும், சபாநாயகரவர்கள் ஸ்ரீமான் B. A. பரீட்சையில் தேர்ந்த சிங்காரவேலுமுதலியாரவர்கட்கு வந்தனைவழிபாடும்சொல்லும் காலமாகவு மிருந்தது. யாமும் பின்வருமாறு காதுற்றனம்.

ஆங்குப்பிரகடனித்த விஷயங்கள் அவண்கண் உள்ளவர்க்கேயன்றி மற்றவர்களுக்குப் பிரயோஜன மின்மையாலும், விஷயங்களை விஷயிக்குங்காலன்றி மறுவாரத்திற்குள் மறந்துபோகக் கூடியதாலும், பிரஸங்கத்தினிடமாக உதிக்கும் சங்கைகளை சங்காநிவர்த்தி செய்யக்கட்டாயம் வேண்டியும், நாத்திகர் நாவைநாசமாக்கி நாதன் நாதத்தை பம்பம்மெனப்பூரிக்கப் பூண்பூண்டு இவைமுதலானதுகளால் பரோபகாரமாய் ஆஸ்திகஸ்தாபன பத்திரிகையொன்று வெளியிட ஏற்பாடு செய்திருப்பதையும், ஷை சபாநாயகர் ஊணபாடையில் எவ்வளவு தேர்ந்துள்ளாரோ அவ்வளவிற்குதிரவிடத்திலும் தெளிந்துள்ளாரெனவுமியம்பி கண்டவர்மிகக்கொண்டாட நாஸ்திகர் வெகு ஸொல்ப தொகையினர், கோடிக்கொருவராயிருக்கிருர், நாத்திகம் பெருமானுல் அருளப்பட்டதே யென்று ஸ்காந்தபுராணத்தை மேற்கோளாகக்காட்டி,கொல்லாவிரதிகளானசமணர்கள் பெருங்கூட்டமான அக்காலத்தே அவர்களைக் களைந்தெறிந்த களைபிடுங்கி சம்பந்தவள்ளலைப்போல நாத்திகர்பெருங்கூட்டமான அக்காலத்தே நாத்திகம் பிடுங்கிவள்ளல் தோன்ற சர்வக்ஞப்பெருமான் அருள்செய்யப்போவதாய் சொல்லி சொல்லாமுன்னமே, ஆங்கு ஆரோசணித்திருந்த திருவடிகளிலொருவர் பேய்பிடித்தவன்போல ஓலமிட்டுக் குதித்துக் குப்புறப்புரண்டனர். சபையும் கலகலத்தது. அங்கிருந்த திருவடிகளிலொருவர் கூட்டத்தைக் கையமர்த்தினர். இதனைக்கண்ணுணித்த ஸ்ரீமான்பாலசுந்தரமுதலியார் வள்ளல் காட்சிதந்தாரென ஆர்ப்பரித்து, ஆ ! ஆ ஆ ! ! திருவருள்திருக்கூத்தைக்கண்டீர்களா ? நாத்திகர்வாயடங்கவென தீரவீரபிரதாபங்களை மீட்டிப்பெருமானைத்தீட்டி ஏத்திப்போற்றி இசைத்து இளைப்படைந்ததாய்ப் பலருமறியச்சொல்லி அவரதுசபையாரி லொருவரை மற்றதைச்சொல்லி முடிக்கவிட்டு வேர்த்து விசிறிகைக்கொண்டு அமர்ந்தனர். (பெருமானைப்பாடி ஆடி இளைப்பதும் உண்டுபோலும்) முடிக்க எதர்பார்த்திருந்த திருவடியாரும் நாஸ்திகத்தை அதோகதியாக்கும் பேரவாவை முன்னிட்டு ஒனறுபாதியாய் சிலதைப்புகட்டி ஆஸ்திகஸ்தாபன பத்திரிகை இருத்தலே அதிமுக்கியமெனநாட்டி அங்குள்ள திருவடிகளிடம் கைநாட்டும்வாங்கினர். திருக்கூத்தாதுசபையும் கலைந்தது.

சோற்புராட்டுக்குவேதமதி.

சைவசமாஜத்தார் சங்கோசப்பிரவாக வாயுவைப்பற்றிப் பிரசங்கித்தனராம். இவர்களுடைய சாஸ்திரப்படி மனிதனுக்குள் பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருதரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன் எனப் பத்துவாயுக்களுண்டு. இவையல்லாமல், மேற்கண்ட வாயு வேறொன்று மிருக்கிறது, உண்ட அன்னசாரத்தை 72,000 நாடிகளிலும் கலப்பிக்கிறதென்கிற வியானனென்னும் வாயு அல்லது யாவையும் சமன்பண்ணுகிறதென்கிற சமானன் என்னும் வாயு அல்லதுவேறொரு வாயுவினுடைய உடபிரிவென்று சொல்லுவார்களபோலும். సర్వోప్యేతాధిభేదాత్ ప్రాణాపానాది సంజ్ఞాంలభతే. இந்தவாக்கியத்தின்படிவாயுஒன்றே, ஸ்தானபேதங்களுக்குத்தக்கபடி வெவ்வேறு பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனுல் இன்னும்பல ஸ்தானங்களைஏற்படுத்தி அவற்றிற்குத்தக்கபடி பலபெயர்கள் சொல்லலாம். அந்தவாயு இரத்தத்தைச் சுத்திசெய்து தேகமுழுதும் வியாபிக்கச்செய்கிறதென்று பிரசங்கித்ததாகச் சொல்லப்பட்டதினுல், பூர்வம் ஐரோப்பியர்களுக்கும் (arteries) என்னும் குழாய் நாடிகளுக்குள் காற்றுஅடைபட்டிருந்ததென்கிற நம்பிக்கையிருந்தது ; பின்பு அவற்றுள் இரத்தம்நிறைந்தோடுகிறதென்று பரிசோதனையினுற்கண்டறிந்தார்கள். ஐரோப்பா சாஸ்திரிகள் சொல்லியிருக்கிறபடி (lungs) நுரையீரல் இரத்தத்தை சுத்திசெய்கிறது ; (arteries) இந்தக்குழாய்நாடிகளின்வழியாய் இருதாசயத்திருந்து இரத்தம் தேகமுழுதும் வியாபிக்கிறது ; (veins) இந்தக்குழாய் நாடிகளின்வழியாய் மறுபடி இரத்தம் இருதாசயத்திற்கு வருகிறது ; (nerves) உட்டுளையில்லாத உறுதியான கோதுநரம்புகள் இரண்டுவகை. ஒருவகையானது உணர்ச்சியை மூளைக்குக் கொண்டுபோவதும், மற்றொன்றுசெயல் புரிவதுமாம். இப்படிப்பட்டமதசம்பந்தமில்லாதவிஷயம் பொதுவானதாதலால், இதனுலே நாஸ்திகமதத்துக்குத் தாழ்வுமில்லை, ஆஸ்திகமதத்துக்கு மேன்மையுமில்லை. ஆனுல், மேலேதசவாயுவென்றும், 72000 நாடிகளென்றும் இவ்வாறு பரிசோதனையில்லாமல் குறிப்பிருப்பனவற்றிற்குமாத்திரம் தோஷமுண்டாகுமேயல்லாமல், எவ்வளவேனும் நாஸ்திகமதத்திற்குக் கண்டனமுண்டாகமாட்டாது. ஆஸ்திகத்தைவிரோதிப்பதையே நாஸ்திகமென்கிருர்கள். ஆதலால், நாங்கள் விரோதமாகக்கூறியிருப்பனவற்றைச் சரியானநியாயங்களால் ருசுப்படுத்திக்கண்டித்து ஆஸ்திகத்தை நிலைநாட்டுவதே நாஸ்திகமதகண்டனமாகும். நாங்கள் எழுதியிருக்கிற எந்தெந்த அம்பசத்தைக் கிரமமாய்க்கண்டித்திருக்கிருர்கள் ? பிள்ளை புழுக்கையானுலும் பேர்முத்துமாணிக்கமென்றுற்போல, நாஸ்திகத்தைக்கண்டிப்பவர்களெனப் பேர்மாத்திரம் வகித்துக்கொண்டு, சம்பந்தமில்லாதசங்கதிகளையும் தங்கள் புராணங்களையும் பிரசங்கித்துக்கொண்டு துர்ப்பாஷைகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டிருப்பதினுல் என்னபயன் ?

மேற்கண்ட வாயுப்பிரசங்கமுமன்றி, கந்தபுராணப் பிரசங்கமும் நடந்ததாகக்கேள்விப்பட்டோம். பத்துமுகங்களையுடைய ராவணராட்சதனிலும், நான்குமுகங்கள் குறைவாயிருக்கிற ஆறுமுகக்கடவுளானவர்-பத்மாசூரனுல் தேவர்களடைந்த துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு அந்தச்சூரனைச்சங்கரித்து தேவேந்திரனுக்குப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்து, அவனைச்சிங்காதனத்திலிருத்தியபின்பு, அவன் தனதுபேறு என்னபேறு ! தனக்கு அசுரரால்தீங்குற்றபோதெல்லாம் தன்னைத்தான் காத்துக்கொள்ளச்சக்தியில்லாமல் பிறருடையசகாயத்தால் உயிர்வாழ்வதைப் பார்க்கினும், சந்நியாசியாய்ப்போவது நன்றென்று ஆலோசித்திருநததை அறிந்த ஷண்முகன், எத்தனையோதானதருமங்கள் தவங்கள்செய்து பெறவேண்டிய இந்திரப்பட்டத்திற்கு வேறேஎவன்வரப்போகிருன், அந்தப்பட்டம் பாழாய்ப்போகு

மே, இந்திரனுடையமனதைத்திருப்புவதுதான் சரியென்றுஎ
ண்ணி, அவ்வண்ணஞ்செய்யும்படி ஒருரிஷிக்குச்சொல்ல ; அந்
தரிஷி 'முந்தி' என்பது ஸ்திரீகளைமுத்தியிட்டுக்கொள்வதுதவிர
வேறொன்றுமல்லவென்றுபோதித்து அவன்மனதைத் திருப்பி
விட்டார். ஆதலால், நாஸதிகமதம் நூதனமானதல்ல, முன்ன
மேதானேயிருக்கிறதென்று பிரசங்கித்தார்களாம். இவ்வளவா
ய் புராணகதையையெடுத்துச்சொல்லிச் சொல்லைப்புரட்டினதி
னாலே நாஸ்திகமதம் உருண்டுபோய்விட்டதா ? இந்தக்கொ
ள்கை முன்னுமிருந்தது இப்போதுமிருக்கிறதென்று நாங்கள்
சொல்லிருக்கிறோமேயல்லாமல், இப்போதுநூதனமாய்ப் புறப்
பட்டிருக்கிற நாஸ்திகத்தைத்தலைகாட்டவொட்டாமல் அடிச்
கவேண்டுமென்றும், நாஸ்திக நிபுணர்கள் புறப்பட்டார்களெ
ன்றும் இகழ்ந்தவர்களும் இவர்களே, இப்போதுஅது புராதன
மானதென்றுசொல்லுகிறவர்களும் இவர்களே. எக்காலத்தும்
நாஸ்திகத்தை அனுஷ்டியாதவன்அரிது. 'கருப்பைக்குண் மு
ட்டைக்குங் கல்லினுட்டேரைக்கும் விருப்புற் றமுதளிக்குமை
யன், உருப்பெற்றால், ஊட்டிவளர்க்கானோ' என்கிற நம்பிக்
கையினாலும், படியளக்கக்கர்த்தா ஒருவனிருக்கிறானென்கிற ந
ம்பிக்கையினாலும், 'அன்றறிவோமென்னாதறஞ்செய்க' என்ற
படி அப்போதப்போதுகிடைத்த பொருளைத் தருமஞ்செய்துவி
டவேண்டியதாயிருக்க, பின்னுக்குத்தனக்காகவும் பிள்ளைகளு
க்காகவும் ஆஸ்திசேர்த்துவைப்பதும், க்ஷாமம்வரும்போலிருந்
தால், அவனவனுடையசக்திக்குத்தககபடி முன்னதாய் அமுது
படிசேர்த்துவைப்பதும் ஆஸ்திகமா, நாஸ்திகமா ? கடவுள்
மழைபெய்வித்து உலகத்தைரட்சிக்கிறானென்கிற நம்பிக்கையி
ருக்க, பின்னுக்குமழைபெய்யுமோ பெய்யாதோவென்று கடவு
ளினிடத்துச் சந்தேகத்தினால், கரைபந்தோபஸ்துசெய்து ஏரி
குளம் குட்டைகளை நிறப்பிவைப்பது நாஸ்திகந்தானே. எதிரிவ
ந்தகாலத்து ஓரரசன் கடவுளைநம்பி, கோயில்வாயிற்படியில் து
ளசி தீர்த்தங்களைத்தெளித்து, அவன்தாண்டிவந்தால் கண்கெட்
டுப்போகுமென்கிறநம்பிக்கையினால் ஆலயத்துட்புகுந்து கடவு
ளைப்பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருப்பது ஆஸ்திகம். எதிரி உட்பு
குந்து உதைஉதையென்றுஉதைத்து அவ்வரசனையும் அவனூ
ரையும்பிடித்துக்கொள்வது நாஸ்திகம். பன்னுவானேன் ; பே
ராசையினால் எண்ணாததெல்லாமெண்ணி இல்லதாகிய பரலோ
கஇன்பத்தைவிரும்பி வைதிகத்திலொழுகுவது ஆஸ்திகமாகு
மேயல்லாமல், அமைந்தமட்டில் திருப்தியடைந்து உள்ளதாகி
ய இகலோகவின்பத்தை விரும்புவதெல்லாம் நாஸ்திகமேயா
கும். ஆஸ்திகரெனப்பேர்வகித்தவர்களுக்கு வாய்ப்பேச்சுமா
த்திரம் ஆஸ்திகமேயல்லாமல் சிந்தையுஞ்செய்கையும் நாஸ்திக
ந்தான். ஆதலால், இவ்வுலகவிருப்பமுற்றஇவர்களுக்கு வேதாக
மப்புராணங்களுமல்லாமல் தங்கள்கடவுளும் நாஸ்தியே. மற்ற
வைகளையும் யோசித்துப்பார்ப்போமாகில், உலகஇன்பத்தைநா
டாதவர்கள் பிழைப்பதில்லையென்று தெரிந்துகொள்ளுவோம்.

புக்த்தி முக்த்தி என்பவைசம்ஸ்கிருதபதங்கள், புக்த்திஎன்
பது இகலோகசுகம்; முக்தியென்பது பரலோகசுகம். முக்
திஎன்பதற்கு சம்ஸ்கிருதத்தில் 'முத்தம்' என்கிறஅர்த்தமில்
லை. ஆனால், முக்திஎன்கிறபதம் தமிழில் 'முத்தி' யெனத்தி
ரிந்துவழங்குகிறது. இந்தத்திரிபுச்சொல்லையும் 'முத்தி' என்கி
றதமிழ்ச்சொல்லையும் சமரசப்படுத்தி, முத்தியென்பது ஸ்திரீ
களை முத்தியிட்டுக்கொள்வதேயல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை
யெனவுபதேசித்ததை இந்திரன்நம்பினானென்பதும் எவ்வளவு
விவேகம்! இந்திரனானவன் முக்த்தியென்கிறபதத்தையும் அ
தின் அர்த்தத்தையும் அறியாத அவ்வளவுமூடனாய், சொறகளி
னாலே ஏமாந்துபோனானென்கிறதோஷத்தை அவன்மேல் ஆ
ரோபித்ததும் எவ்வளவு அநியாயம் ! அக்காலத்தில் நாஸ்திகம
துஉபதேசம்பெற்றதேவேந்திரன் அந்தநம்பிக்கையினாலே இன்
று வரையில் நாஸ்திகனாகத்தானே இருக்கிறான் ; அப்படி யா
யின, பிர்மா - விஷ்ணு - சிவன் - இவர்களை என்னென்
று மதித்திருக்கிறான் ! இவன் திரிமூர்த்திகள் வாழும் பிர்ம
லோகம் வைகுந்தம் கைலாயம் இவ்விடங்களுக்கு அடிக்க
டி செல்கின்றானே ; முன் யுகங்கள் திவ்யமான யுகங்க
ளாயினவே ; சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நா
ன்குபாதங்களுக்கு, சாலோகம் சாமீபம் சாரூபம் சாயுச்சி
யமென நான்குபதங்களுண்டு ; சாலோகமாவது ஜீவன்தற்
சொரூபத்துடனே கைலாயத்தில் வாழ்தல் ; சாமீபமாவது சி
வனுக்குச்சமீபத்தில் வீற்றிருத்தல் ; சாரூபமாவது சிவசொரு
பமடைந்துவாழ்தல் ; சாயுச்சியமாவது சிவனோடுகலந்திருத்த
ல்; அந்தப்புண்ணியயுகங்களிலே இந்தப்பதவிகளடைந்த வர்க
ள் அனேகரிருப்பார்களே, தெய்வலோகத்திலும் சொர்கமடை
ந்தவர்கள் பலரிருப்பார்களே, இவர்களையெல்லாம் இந்திரன்
பார்த்திருக்கமாட்டானா ? அவன்நரகலோகத்திற்குப் போனதி
ல்லையா ? அங்கேதுன்பப்படுகிறவர்களைக் கண்டதில்லையா ? இ
வையெல்லாமறிந்திருக்கிற இந்திரன் 'முக்த்தி' என்பது ஸ்திரீ
களைமுத்தியிட்டுக் கொள்வதுதானென்று சொல்லப்பட்டதை
நம்பினானென்பது என்ன அபத்தம்! என்னவிபரீதம்!! சொ
ல்லுகிறவர்கள் தாங்கள்கொண்ட கருத்தைஸ்தாபித்து, உத்தே
சித்தகாரியத்தை முடித்துக்கொள்ள எதையாகிலுஞ்சொல்லு
வார்கள். "சொல்லுவார்சொன்னாலுங் கேட்பார்க்குமதியி
ல்லையா" என்றபடி கேட்பவர்கள ஆலோசித்து அறியவே
ண்டும்.

சிற்றின்பத்தை வெறுத்துப் பேரின்பத்தைவிரும்பிச் சந்நியா
சம்பெற்றுப் பிர்மத்தோடு கலந்துபோகக்கருதிய இந்திரனைம
றுபடிசிறறின்பத்தில் வீழத்திக்கெடுக்கச் சரவணன்முயன்றா
னென்பது எவ்வளவுபாபகிருத்தியம் ! அவனுக்கு என்னநரக
தெண்டனை கிடைத்திருக்கவேண்டும் ! துர்ப்போதனை செய்த
அந்தரிஷியின்கதியும் என்னமாயிற்றோ ! தங்கள்தேவர்களாகி
ய தகப்பன்சாமி இதைச்செய்தான், விஷ்ணு அதைச்செய்தா
ன், சிவன் என்னென்னமோ செய்தானென்று சொல்லத்துணி
பவர்கள் எதைத்தான்செய்யத்துணியார்கள் ? தெய்வத்தன்
மைக்கு விரோதம் நேரிடுமென்று யோசியாமல், 'வலுமைக்
குவழக்கில்லை' என்பதுபோல, கடவுளர்கள் எதைச்செய்தா
லுஞ் செய்யக்கூடுமென்பார்களாகில், அதற்குநாம்என்னமறு
மொழிசொல்லக்கூடும்? ஆசான் நின்றுகொண்டு பெய்நதால
சீடன்ஓடிக்கொண்டே பெய்வானென்று சொல்லவேண்டியது
தவிரவேறொன்றுமில்லை. கடவுளர்கள் ஒருக்காலும்தொஷமா
னகாரியஞ்செய்யமாட்டார்கள் ; தங்கள்எண்ணத்தை முடிக்
கும் பொருட்டு இன்னதுசொன்னால் கடவுளர்கள்மேல் தோ
ஷாரோபணமாகுமென்று அறியாமல் கதைகட்டிவிட்டவர்கள்
பேரில்தான் அந்தத்தோஷம்சுமரும். அப்படிப்பட்டகதைகளை
அந்தமட்டில் ஒழிந்துபோகவொட்டாமல் அடிக்கடியெடுத்தா
ளுகிறவர்களும் அந்தத்தோஷத்தில் பங்குகொள்ளுகிறார்கள்.
மேலே ரிஷி துர்ப்போதனைசெய்தாரென்பது தேவகுருவாகிய
பிரகஸ்பதிதான். அவர் 'பிரகஸ்பதிமதம' என்கிறபெயரால் நா
ஸ்திகமதக்கிரந்தமொன்று செய்திருக்கிறார் : அது ஆஸ்திகத்
துக்குவிரோதமாதலால், அவருக்குபயித்தியம்பிடித்திருந்தகால
தில் செய்யப்பட்டதென்கிறார்கள். அதில்முன்சொன்னதற்கு
ப்பின்சொன்னது முரணாகவும் பொருள்தராமலும் பயித்தியக்
காரன்பேசுவதுபோலச் சொல்லியிருந்தால்மாத்திரம் அப்படிச்
சொல்லக்கூடுமேயல்லாமல், ஒழுங்குபெற்றிருப்பதை அப்படி
ச்சொல்வது தங்களுக்கு விரோதமானதா யிருப்பதுபற்றித்தா
னென்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறதே. அந்த கிரந்தத்திலுள்
ள சங்கதிகளை நமது பத்திரிகையில் பிரசுரஞ்செய்துவர உத்
தேசித்திருக்கிறோம். தங்கள் மதத்திற்குவிரோதமா யிருப்ப
துபற்றி ஓர் காரணங்கற்பித்து அதற்காகவே மாறுபாடாகச் செ
ய்யப்பட்டதென்று சைவர்கள் கந்தபுராணத்திலே சூரனைக்
கொன்றகதையின்பின்னால் இடம்பார்த்துச் சேர்த்து, அதையு
ம், தங்கள்நிமித்தமாகவே உண்டாயிற்றென்று தங்களுதாக்கிக்
கொண்டார்களேயல்லாமல், வைஷ்ணவர்கள் அப்படிச்சொல்
லுவார்களா ? கவுதமருடைய வம்சமாகிய சாக்கியருடைய பு
த்திரனானபுத்தன் தன்னுடைய இந்துமதசமயக்கோட்பாடுகளை
ஆராய்ந்து, அவையெல்லாம் கற்பிதமெனவறிந்து பிரதேசங்க
ளுக்குச்சென்று அவ்வவ்விடத்து மதாசாரங்களைப்பார்த்து வெ
றுத்து தனசொந்தமதமும் அப்போதிருந்த மற்றமதங்களும் அ
வலட்சணமாயிருக்கின்றனவென்று கண்டு, பௌத்தமதமென
ஓர்மதம் ஏற்படுத்தினார். மற்றெல்லாமதங்களினும் அதுசிறப்
புடையதாகக்கண்டு ஜனங்கள்அதை அனுஷ்டிக்க ஆரம்பிக்க
வே, இந்து சமயாசாரிகள் தங்கள் மதங்களுக்குக்குறைவுநேரி
டுகிறதையறிந்து, தங்கள்கடவுள்தலையில் தோஷமேறுவதையு
ம் யோசியாமல், தங்கள் தேவர்கள் நிமித்தமாகவே விஷ்ணு
பௌத்தாவதாரமெடுத்ததாக ஓர்கதை கற்பித்தார்கள். அதா
வது—அசுரர்கள் நான்குவேதங்களுமோதி, யாகாதிகிருத்திய
ங்களைநிறைவேற்றித் தபசுகள்செய்வதில் நிபுணராயிருந்ததினா
ல் சுரர்கள் தங்களுக்குத்துன்பநேரிடுமென்றறிந்துவிஷ்ணுவினி
டத்தில் முறையிட்டுக்கொள்ள;அவர்பௌத்தாவதாரமெடுத்து,
பௌத்தமதமென்பதைக் கற்பித்து, இந்துவேதாகமபுராணங்க
ள்யாவும்அபத்தம், இந்த நவீனமதககோட்பாடே எதார்த்த
மென்று அசுரர்களுக்குத் துர்ப்போதனைசெய்து, அவர்களு
டைய தபோபலங்களைவஞ்சித்துக்கெடுத்து, சுரர்களைச்சந்தோ
ஷிப்பித்தாரென்பதே.—இந்தக்கதையை வாசிப்பவர்கள் நன்றா
யோசிக்கவேண்டும். யாவரும் மதாசாரப்படிநடந்து தனதுதி
ருவடியைப்பற்றவேண்டுமென்கிற விருப்பமுடைய கிருபாசமு
த்திரராகியகடவுள் அவ்வண்ணம் தனதுபக்தர்களையே வஞ்சித்
தாரென்று அவர்பேரில் குற்றங்கூறுவது எவ்வளவுஅநீதம் ! எ
ன்னவிபரீதம் !! இவர்களுடையகடவுள் அப்படிப்பட்டவஞ்சக
ரானால் இந்தக்கதைபோலவும், தாருகாவனத்துரிஷிகளும் பத்
தினிகளும புண்ணியத்தைவளர்த்தபோது அவர்களைக்கடவுளர்
கள்வந்துகெடுத்துப் பாபிகளாக்கின கதைபோலவும, புண்ணி
யவான்களாகிய ருக்மாங்கதராசனையும் அவனுடையதேசத்தா
ரையும் கெடுத்தகதைபோலவும், உலகத்தில்புண்ணியம் வளரும்
போது அதையழித்துப்பாபத்தைவிர்த்திசெய்விப்பது கடவுளே;
பாபிகள் அதிகரிக்கும்போது பூமிதேவிபாரத்தைத்தொலைக்கும்
படி அவர்களைச்சங்கரிக்க அவதரிப்பதும் கடவுளேயாதலால்,
ஆத்திகருடைய பக்தியும் பழுக்கும்போது, அநேகர்மோட்ச

லோகத்தில் வந்து அடர்ந்துவிடுவார்களே யென்கிற பொருமையினால் இவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தானே போகிறார். இதனால்அவர் மோட்சவாயிலைச் சுத்தமாய்அடைத்துப்போட்டு, நரசவாயிலைத்திறந்துவைத்தேயிருக்கிறாரென்று நாம்நம்பவேண்டும். இந்தவஞ்சனையான எண்ணத்தினாலேதான் இவர்களுடையகடவுள் இக்காலத்தில் நாஸ்திகத்தை விர்த்திசெய்கிறாரென்றுஞ்சொல்லலாமே. அப்படியாயின், இவர்களுடைய கடவுளினது எண்ணத்திற்குவிரோதமாய் இவர்கள் வீணாய்த்தலையுடைத்துக்கொள்வது மவுடீகமாகுமே. இவ்வாறு இவர்கள்சதியேஅம்பலமாயிருக்க, நாஸ்திகர்களைமறுபடியிழுத்து அலையவிடப்பார்க்கிறார்கள். ஆஸ்திகத்துக்குரிய வேதம் அதற்கெதிராகிய நாஸ்திகத்துக்கு உதவாததுபோல, சுரர்களுக்குரிய வேதத்தையும் கடவுளையும் அவர்களுக்கெதிரிகளாகிய அசுரர்கள் ஏற்றுகொண்டிருப்பார்களோ? சுரர்களென்பதும் அசுரர்களென்பதும் சுத்தஅபத்தம். தங்களபட்சத்தில் தங்களுக்குப்பிரியமாயிருந்தவர்களை தேவர்களென்றும், தங்களைவருத்தித் தங்களுக்கு விரோதிகளாயிருந்தவர்களைப் பத்துநூறுஆயிரம்தலைகளையுடைய ராட்சதர்களென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்ததேசத்தாரும் தங்களைவருத்தும் எதிரிகளைக்கொடியதுஷ்டர்களெனச் சொல்வதுண்டு. எருமுட்டைப்பாளையமென்றுவழங்குகிற எருமைவெட்டிப்பாளையத்திலே சக்திதேவதையால் மகிஷாசூரன்சங்கரிக்கப்பட்டனனும்; மறைந்தோடிவன்னிமரத்தில் ஒளித்துக்கொண்ட அந்தசூரனைப்பிளந்தவன் சிவன்;இதுசென்றவிதியதசமியினன்று நடந்தஉற்சவம். இந்தசங்காரமும் இதுபோன்றமற்றயுத்தங்களும் அசுரர்களுடையவாழ்க்கையும் இந்திரனுடையதபசும் இந்தமண்ணுலகத்தில் நடந்தவையாயிருக்க, சுரர்கள்மாத்திரம் கற்பனாஉலகமாகிய எந்தவிண்ணுலகத்தில் இருக்கிறார்கள்? பூர்வகாலத்தில் ரிஷிகளும் அசுரர்களும் விண்ணுலகத்திற்குச்சுலபமாய்ப் போக்குவரவுசெய்யும்படி இவ்விரண்டு உலகத்திற்கும் ஏணிபோட்டிருந்திருக்கும்! ஐயோ, நமது தௌர்ப்பாக்கியம் இக்காலத்தில் அந்த ஏணிஎடுத்துவிடப்பட்டதுபோலும். தேவர்களுக்குரிய வேதங்களே அசுரர்களுக்கும் மனிதருக்கும் வேதங்கள்; தேவபாஷையேமனிதருடையபாஷை; ஆனால் தேவர்களினும் மனிதருக்கு ஒருசிறப்புண்டு; தேவர்களுக்கு ஒரேபாஷை,மனிதருக்கு அந்தபாஷையுடனே பலபாஷைகள். இந்தச்சங்கதிகளையெல்லாம்யோசித்துப்பார்க்குமிடத்து, ஆதிகாலத்துச் சிறந்தமனிதர்களைதேவர்களென்றும் துஷ்டர்களை ராட்சதர்களென்றும் ஆதிபாஷையை தேவபாஷையென்றும் சொல்லியிருப்பதாக ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கவில்லையா! நன்றாய்க் கண்திறக்கும்படியாக சிலபுராணக்கதைகளிலுள்ள ஆபாசங்களை இனிவெளியிட்டுவருவோம்.

அழைக்காதஆவேசம்.

அதி பக்த்திமான்களாகிய ஆததிகசமாஜத்தார் ஏதாவதொரு அற்பஅற்புதஞ்செய்து எங்களுக்கு நல்லவழிகாட்டவேண்டுமென்று அக்டோபர் ௯வைபத்திரிகையில் கேட்டுக்கொண்டதற்கு, மதுராபுரிமுழுதும் சமணர்களாய்விட்டபோது, சமயாசாரிகள் சிலஅற்புதங்கள்செய்துகாட்டி அவர்களைத்திருப்பினார்கள்; இப்போது நாஸ்திகர்கள் வெகுகொஞ்சமாயிருக்கிறார்கள், அதிகப்படுங்காலத்தில் யாராவது அப்படியே அற்புதஞ்செய்வாரென்று சொன்னார்களாம். இதுவும்நல்லசமாதானமே! நாம்முன்னே கூறியிருக்கிறபடி பாபிகளைவிர்த்திசெய்து பின்பு அவர்களைச்சங்கரிப்பது சமயக்கடவுளின் சித்தமென்பதை சமாஜததார் அறிந்திருப்பதால் அவர்களப்படிச்சொல்லவேண்டியது நியாயமே. ஒருபக்த்திமானாகிய பிரகலாதனுடையபிரார்த்தனையினால் ஒருஹிரணியனுக்காக வெளிவந்தகடவுள் பலபக்திமான்களின் பிரார்த்தனையினால் பலநாஸ்திகர்களுக்காகவெளிவரமாட்டாரா? இவ்வளவு உபகாரஞ்செய்யலாகாதா?

இந்தவிஷயத்தோடு, பத்மாசூரனை ஆறுமுகக்கடவுள் சங்கரித்து தேவேந்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வித்த பின்பு, அவன்இந்திரபதவியை வெறுத்து சந்நியாசாசிரமத்தைப் பெறவிரும்பியபோது, அவனுக்கு நாஸ்திகமதத்தைப்போதிப்பித்து அவனைநிலைநிறுத்திய பிரசங்கம் நடந்துகொண்டிருக்கையில், ஆறுமுகக்கடவுள் ஒருமுகமனிதனிடமாய் ஆவேசஞ்செய்தார். பிரசங்கியாரும் இது கடவுள் (சீக்கிரத்தில்) பிரத்தியட்சமாக வருவாரென்பதற்கு அறிகுறியென்று கூறினாராம். ஆவேசம் எவர்பேரில் வரவேண்டியதோ அவர்அன்னபானாதிகளை நீக்கி விரதமிருந்து ஸ்நானானுஷ்டானங்களை முடித்துச் சுசியாயிருக்கையில், பூசாரிகள் பண்டாரங்கள் வருந்திவர்ணித்து அழைத்தும் ஆவேசம்வருவது அரிதாயிருக்க, திருப்தியாகப் புசித்து, கையாண்டதலைப்பாகை வஸ்திரந்தரித்து, மற்றவர்களோடுஸ்பரிசித்துக்கொண்டு திட்டுப்பட்டிருந்த ஒருவர்பேரில் ஆறுமுகக்கடவுள் ஆவேசம்வந்தது சைவசமாஜத்தாருடைய பக்தியான பிரசங்கத்தினாலே தானிருக்கவேண்டும்.

தெய்வம்சோங்கினால் அல்லாப்பண்டிகையில் ஆவேசம்வந்து பிடிபடாமல் உதறிக்கொண்டுகைகால்களை முறித்துக்கொண்டு கூத்தாடினதுபோலப், பாகைபோனவழிதெரியாமல் கைகால்களை உதறிக்கொண்டு கூத்தாடிவிழுவதுதான் எந்தமததேவதைக்கும் இயல்பாக்கும். கள்ளவேஷம்போடுகிறவர்கள்போக, சிலருக்கு உண்மையாய் ஆவேசம்வருவதுண்டு. ஆவேசமென்பதாகுப் பிரவேசமென்று பொருளாதலால், அதற்குஒருவித (Hipnotism) அவஸ்தைப்பிரவேசமென்று அர்த்தஞ்செய்யவேண்டும். சிலர்இருந்தாற்போலிருந்து சிலதெய்வீகத்தோற்றங்களைக் காணுவதாகச்சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள்காணுவதாக எண்ணிக்கொள்வதுவாஸ்தவமே, ஆனால் காணுகிறவஸ்துக்கள்பாவனையே. ஒன்றையேகருதி மற்றவைகளையெல்லாம் கவனியாமல் மெய்மறந்திருந்தால், மனதில்கருதியபடிதோற்றம் உண்டாவதுசகஜம். ஒருவன் ஒன்றையே பார்த்துக்கொண்டு அதில்கவனமெல்லாம்செலுத்துவானாகில், அவன் ஒருவிதபரவசமடைகிறான். இவ்விதமாக மிருகப்பிராணிகளையும் செய்யலாம். ஒருகோழியைக்கையால்தூக்கி அதினமூக்கை மேஜைமேல்வைத்து அதற்குநேராக ஒருகோடுஇழுத்து, கோழியை விட்டுவிட்டால், அதுசிலநிமிஷம்வரையில் அப்படியேயிருக்கும், அதைத்துறத்தினாலும்போகாது; இதுகோடு இழுத்ததினாலல்ல; கோடுஇழுத்த ஒருசெய்கையை அல்லது கோடாகிய ஒரு வஸ்துவை ஒரேகவனததோடு பார்த்ததினால்தான். இந்தவிஷயம் அநேகதேசத்தாருக்குத்தெரியும். (பாம்பைத்தடைகட்டுகிறதென்பதும் இவ்விதஓர்உபாயமே.) இந்தியாவிலே த்வசீடனுக்கு உபதேசமாவது—ஞானமடையவேண்டில், நிர்மானுஷியமானஇடத்திற்குப்போய், உயரமாகவும் தாழ்வாகவும் உட்காராமல் சரியானமட்டத்தில் உட்கார்ந்து தலைகைகால்களை அசைக்காமல் மூக்கின்முனையையேபார்த்துக்கொண்டு, நிம்மதியாகவும், பயமில்லாமலுமிருந்து, கடவுளையேதியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்படி திட்டஞ்செய்வதுதான்.

இவ்விதமாய், Mount Athos என்னுமிடத்திலுள்ள மடாதிபதிகள் தங்கள்கண்களைதொப்புளில் நிலைநாட்டி கவனத்தையெல்லாம் கடவுளினிடத்தில் செலுத்தி ஆனந்தபரவசமாகிறார்கள். 'நீஉன்னுடைய அறைக்குகைக்குள் போய்க்கதவை மூடிக்கொண்டு உட்கார்ந்து தொப்புளையேபார், சுவாசத்தை அடக்கிக்கொண்டிரு, நாசித்துவாரவழியாய்க்கூட மூச்சுவிடாதே' என்று Simeon Abbot என்பவர்சொல்லுகிறார்.

அறிக்கை.

☞ சைவசமாஜத்தார் தங்கள்சபை ஆரியமத விசாரணைச் சங்கமேயல்லாமல், ஆரியமத சித்தாந்தசபையல்ல வாதலால், விசாரணைசெய்கிறவர்களாகவே யிருக்கிறார்களென்றும், நாஸ்திகமதத்தை ஏதோ ஒருவாறாகத் தழுவிப் பேசினார்களென்றும் சொல்லக்கேட்டயாங்கள் சந்தோஷித்தோம்; எங்கள் சந்தோஷத்தை வருகிற பத்திரிகையில் தீட்டுவோம்.

கடிதநேயருக்கு.

V. K. உண்மைவிளம்பி.—கேட்டையின்சேட்டை ஒழிந்துபோய் நெடுநாளாயினவே. நன்மைவிளம்பியென்பவர் ஜநாநுகூலபத்திரிகையில் ஏளனமான தனது அபிப்பிராயத்தைவெளியிட்டதற்கு, அவனைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறபத்திரிகையிலே தானே வெளியிட்டால் சரியான நியாயம்பெறலாமென்று அப்பத்திராதிபரவர்கள் புத்திசொன்னதோடு நன்மைவிளம்பியாரும் மறைந்துபோயினரே. அவனை ஏன்வலிய இழுக்கவேண்டும். 'மதிமயக்கம் மண்டைகொண்டிருப்பவருடன் வாதிப்பது குட்டிச்சுவரில் முட்டிக்கொள்வதையொக்கும், இனிஅத்தகைஊமபுடையவருடன் வாதிப்பதைவிட்டு விஷயவிசாரணை சேய்வதேமேல்' என்றுநுமது கடிதத்தின்கடையில் எழுதியிருக்கிறபடிசெய்வதேநன்மை.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ தி. பு. வையாபுரி பிள்ளை;—A. P. M. வருகிறவாரம் பிரசுரமாகும்.

1886ம் - வருஷ முதல் சந்தாக்களையும்,
இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளையும்,
வேப்பேரி சில்வர்ஸ் ரோட்டில்
மதிறாஸ் செகுலர்சொசைட்டி ஆனெரிசெக்ரிட்டேரி
மெஸ்டர். அப்ஷன்துரை யவர்களுக்கு,
அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174, Davaraja Moodelly Street,—Madras.